

Sygn. akt VI GC 255/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **A. T.**

przeciwko: **Towarzystwo (...) S.A. w W.**

o **zapłatę**

I. **o d d a l a** powództwo,

II. **z a s q d z a** od powoda A. T. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 255/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 września 2015r.

Powód A. T. pozwem z dnia 10 lipca 2014r. (data stempla pocztowego k. 15) wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. łącznie kwoty 189.728,37 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 13 lipca 2011r., kiedy doszło do uszkodzenia stanowiącej własność powoda koparko ładowarki K. (...) -5. Sprawcą szkody była D. M. posiadająca polisę ubezpieczenia OC w (...) SA w W., którego zobowiązania przejęło pozwane Towarzystwo (...) SA w W.. Na kwotę objętą pozwem składa się kwota 2.978,37 zł z tytułu przeglądu ponaprawczego koparko ładowarki K. (...) -5 oraz kwota 186 750 zł tytułem utraconego przez powoda zysku za okres od dnia 13 lipca 2011 r. do 30 października 2012 r. W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że w maju 2011 r. zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą Budownictwo (...) w G.. W dniu 12 lipca 2011 r. powód zawarł umowę z (...) Sp. z o.o. na świadczenie usług koparko ładowarką K. (...) -5 na okres do maja 2012 r. Wynagrodzenie miało wynosić 85 złotych netto za jedną roboczogodzinę, przewidywany czas pracy 10 roboczogodzin na dobę. Następnie od czerwca 2012 r. powód zamierzał zawrzeć kolejną umowę ze S. W., w ramach jego przedsiębiorstwa, także na świadczenie usług koparko ładowarką. Powód umów tych nie mógł wykonać, bo pozwany odmówił wypłaty odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe kwestionując w całości swoją odpowiedzialność z tego tytułu. Ostatecznie do wypłaty odszkodowania doszło częściowo na podstawie decyzji z dnia 22 marca 2012 r. kiedy przyznano kwotę 1900 zł oraz na podstawie decyzji z dnia 31 marca 2014 r. kiedy przyznano kwotę 7 750,29 zł. Sporne urządzenie to jedyne narzędzie pracy umożliwiające powodowi wykonywanie zleconych prac. Naprawa maszyny i dopuszczenie do użytku miało miejsce 19 października 2012 r. Powód wyliczył szkodę w zakresie utraconego zysku poprzez przemnożenie ilości dni roboczych (228) przez 10 roboczogodzin dziennie oraz przez wynagrodzenie w kwocie

85 zł netto za godzinę, co w sumie daje 193 800 zł. Z tej kwoty powód potrącił koszty, które zmuszony byłby ponieść gdyby wykonywał usługę (należności publicznoprawne, koszty paliwa). W ten sposób powód wyliczył utracony zysk w kwocie 140 000 zł z tytułu umowy ze spółką (...) i 46 750 zł (1100 godzin pomniejszonych o koszty) z tytułu umowy ze S. W..

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu zarzucając, że wypłacone powodowi odszkodowanie z tytułu uszkodzenia spornej koparki ładowarki wyczerpuje w całości roszczenia powoda. Powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Objęta pozewem należność w kwocie 2.978,37 zł wynika z faktury vat nr (...), która dotyczy prac absolutnie nie pozostających w związku przyczynowym ze szkodą w wyniku, której rozbite zostały szyby w koparko ładowarce. Wymienione w tej fakturze prace polegające na wymianie filtra hydraulicznego, wymianie filtra skrzyni i przegląd pojazdu nie mają związku z usuwaniem szkody w zakresie wymiany szyb i nie było konieczne wykonanie przeglądu maszyny celem dopuszczenia jej do dalszego użytku. Pozwany zarzucił również, że wykonanie naprawy pojazdu ponad rok po zdarzeniu stanowiło nieuzasadnione zwleknięcie przez powoda z naprawą, co skutkowało powiększeniem szkód i nie podlega ochronie jako działanie niezgodne z art. 354 § 2 k.c. oraz 826 § 1 k.c. Prowadzenie zaś przeglądów okresowych pojazdu jest normalną czynnością eksploatacyjną i nie ma żadnego związku ze szkodą. Odnośnie żądania związanego z utraconym zyskiem pozwany zauważył, że zgodnie z umową ze spółką (...) koparko ładowarka miała być wykorzystywana w miejscowości W. już 12 lipca 2011r., a mimo to w dacie 14 lipca 2011 r. znajdowała się jeszcze w miejscu zamieszkania powoda. Ponadto wyliczając szkodę powód nie uwzględnia zmienności warunków atmosferycznych, które wykluczają codzienny dziesięciogodzinny wymiar czasu pracy sprzętu przez pół roku, a także dowolnie szacuje koszty pracy. Natomiast co do utraconego zysku dotyczącego planów podjęcia współpracy ze S. W. pozwany zarzucił, że roszczenie to nie tylko nie znajduje uzasadnienia w materiale dowodowym, ale wręcz ociera się granice absurdu. Wyliczenie szkody w tym przypadku nie wynika z normalnych następstw szkody. Pozwany zarzucił także, że jeżeli szkoda jest wynikiem braku uprawnień D. M. do kierowania ciągnikiem wówczas konieczne jest zawiadomienie jej o procesie w trybie art. 84 § 1 k.c. wobec ewentualnego roszczenia zwrotnego.

Ostatecznie na skutek informacji udzielonych przez Starostę (...) w pismach z dnia 30.09.2014r. (k. 151) i 27.10.2014r. (k. 163) pozwany cofnął wniosek o zawiadomienie o procesie D. M. (pismo k. 171).

W toku procesu obie strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód A. T. w dniu 1 maja 2011r. rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej w ramach przedsiębiorstwa Budownictwo (...). W ramach przedsiębiorstwa nie zatrudnił nikogo. Dla potrzeb tej działalności gospodarczej powód w dniu 10 czerwca 2011r. zakupił koparko ładowarkę K. (...) - 5 wraz z oprzyrządowaniem (faktura zakupu nr F./ (...) k. 109). Obsługę księgową przedsiębiorstwa powoda prowadziło biuro rachunkowe, na zasadach pełnej księgowości. Powód wystawiał na wykonywane usługi faktury vat (wydruk z CEIDG k. 14, zeznania powoda na rozprawie w dniu 30.09.2015r.).

W dniu 12 lipca 2011r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w J. umowę na prace koparko ładowarką K. (...) w miejscowości W. i prace zastępcze dla potrzeb strony. Umowa została zawarta do dnia 12 lipca 2012r. z możliwością wydłużenia. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 85 zł netto za jedną roboczogodzinę (umowa k. 13).

W dniu 14 lipca 2011 r. koparko ładowarka K. powoda znajdowała się na terenie jego gospodarstwa. Wówczas to została uszkodzona przez córkę powoda D. M., która kosiła trawę ciągnikiem rolniczym z kosiarką rotacyjną, a kamienie spod kosiarki wybiły 2 szyby koparko ładowarki (tylną i boczną prawą). Szkada została zgłoszona w dniu 15 lipca 2011r. w (...) Asekuracja, gdzie sprawczyni szkody posiadała polisę OC (raport zgaszenia szkody k. 141). D. M. była ubezpieczona m.in. od odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania gospodarstwa rolnego (polisa nr (...) – k. 101). Likwidacja szkody przebiegała bardzo długo, bo (...) SA w L. początkowo miało trudność z potwierdzeniem okoliczności zdarzenia przez sprawczynię, która wyjechała do USA (pismo z dnia 19.08.2011r. – k. 99), następnie zaś pismem z dnia 19 października 2011r. odmówiło wypłaty odszkodowania z przyczyn przytoczonych w tym piśmie. Na

skutek składanych przez powoda odwołań i interwencji, w tym do Rzecznika Ubezpieczonych powodowi przyznano i wypłacono odszkodowanie na podstawie pisma z dnia 29 marca 2012r. – kwota 1.900 zł (pismo k. 67), na podstawie pisma z dnia 12 lutego 2014r. – kwota 4.401,05 zł (k. 51) i na podstawie pisma z dnia 31 marca 2014r. – kwota 1.449,24 zł (pismo k. 46). Wypłacone odszkodowanie w całości uwzględniało szkodę objętą przedłożoną przez powoda fakturą vat nr (...) (wymiana szyb przez autoryzowany serwis). Pozwany nie uwzględnił odszkodowania odnośnie faktury vat nr (...) na kwotę 2.987,37 zł z uwagi na brak związku ze szkodą (pismo ubezpieczyciela z dnia 12.02.2012r. k. 51). W toku postępowania likwidacyjnego w miejsce (...) Asekuracja wstąpiło pozwane Towarzystwo (...) – pozwany w sprawie, co jest bezsporne.

Powód naprawił uszkodzony pojazd w październiku 2012r. Następnie zaś firma (...) wykonała przegląd pojazdu, wymieniła filtr hydrauliczny, filtr skrzyni biegów oraz płyny, za co wystawiła w dniu 29 października 2012 r. fakturę vat nr (...) na kwotę 2.978,37 zł (k. 54/b). W dniu 21 listopada 2012 r. firma (...) wystawiła pismo zatytułowane Protokół naprawczy z dnia 19.10.2012r. stwierdzając w jego treści, że dokonano przeglądu po naprawie, podczas którego usunięto usterki. Stwierdzono, że maszyna jest sprawna, dopuszczona do użytkowania (k. 57).

Na podstawie zeznań świadka S. W. (rozprawa z dnia 10.04.2015r. – k. 245) ustalono, że powód w miesiącach maj - czerwiec 2012 r. mówił świadkowi, że ma koparko ładowarkę, którą może wykonywać usługi dla świadka. W/w nie uzgodnili żadnych konkretów co do zakresu robót, czasu pracy, itd. Ustalili zaś, że stawka będzie wynosić 80-85 zł netto za godzinę. Rozliczenie miało następować na podstawie WZ-etek. Ostatecznie świadek nie zlecił powodowi żadnych prac.

Powód nie wykonywał również żadnych prac na rzecz (...) Sp. z o.o. W przypadku gdyby doszło do wykonywania usług powód miałby płacone za godziny faktycznie wykonanej pracy (zeznania świadka J. D. – przesłuchanie w drodze pomocy sądowej, transkrypcja k. 273-275).

Po naprawie urządzenia powód nie nawiązał współpracy ani ze Spółką (...), ani ze S. W. (zeznania powoda – rozprawa z dnia 30.09.2015r. k. 320).

Powód w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (straty) w roku podatkowym 2011 wpisał, że osiągnął przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 11.100 zł, poniósł koszty uzyskania przychodów w wysokości 51.542 zł i w konsekwencji stratę w wysokości 40.442 zł (k. 183/b). Natomiast w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (straty) w roku podatkowym 2013 wpisał, że osiągnął przychód z emerytury/renty w wysokości 7.157,24 zł i nic z działalności gospodarczej, poniósł zaś koszty uzyskania przychodów z działalności gospodarczej w wysokości 22.616 zł i w konsekwencji stratę w wysokości 22.616 zł (k. 187/b).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się przedłożonych przez pozwanego dokumentach z akt szkody nr (...) (k. 47-144), jako niebudzących wątpliwości co do ich prawdziwości i treści, nie kwestionowanych przez powoda i w sposób pełny obrazujących przebieg likwidacji szkody.

Nie budzą także wątpliwości przedłożone przez powoda następujące dokumenty: faktura vat nr (...), zeznania podatkowe za lata 2011 i 2013 (w oryginalnych odpisach z potwierdzeniem złożenia w Urzędzie Skarbowym w S.), którym Sąd dał wiarę w całości.

Zarówno umowa powoda ze Spółką (...) z dnia 12.07.2011r. jak i zeznania świadków J. D. i S. W. okazały się zupełnie niemiarodajne i nieprzydatne dla ustalenia wysokości szkody w zakresie utraconych zarobków przez powoda. Uzgodnienia były zbyt ogólnikowe, w ocenie Sądu nie dotyczyły rzeczywistej woli nawiązania współpracy na ściśle określonych zasadach i warunkach, z ustalonym zakresem robót i możliwym do ustalenia chociażby w przybliżeniu wynagrodzeniem jakie z tego tytułu powód mógłby rzeczywiście osiągnąć. W umowie ze Spółką (...) powód miał mieć płacone jedynie za godziny faktycznie przepracowane. W rzeczywistości koparka miała być oddana do dyspozycji Spółki, ale za przestoje powód nie miał mieć płacone. Rozliczenie miało nastąpić na podstawie udokumentowanych motogodzin. Podany w umowie czas pracy 10 godzin na dobę (par. 3) był w rzeczywistości zmieniony poprzez ustne, na koleżeńskich zasadach poczynione ustalenia o płatności jedynie za rzeczywisty czas pracy. Powód nie powołał

żadnych innych dowodów, które mogła przedstawić Spółka (...), czy w czasie obowiązywania umowy stron faktycznie korzystała z usług koparko ładowarki i miała dla niej odpowiedni front robót. Zeznania zarówno powoda jak i J. D. – przedstawiciela T. wskazują jedynie na koleżeńskie uzgodnienia nie dające w żadnym razie pewności co wykorzystania sprzętu powoda przez z góry określony czas i z możliwym do ustalenia wynagrodzeniem. Natomiast, co do proponowanej przez powoda S. W. współpracy już w maju – czerwcu 2012r., kiedy jeszcze nie naprawił koparko ładowarki nie może stanowić żadnego wiarygodnego dowodu na wprawdzie hipotetyczne, ale jednak graniczące z pewnością zyski jakie osiągnąłby. Zadziwiające jest, że przedsiębiorcy Ci w czasie kiedy koparka nie była jeszcze naprawiona byli rzekomo nastawieni na współpracę z powodem przynoszącą mu zyski miesięczne przekraczające 15.000 zł netto i to na atrakcyjnych dla nich warunkach, a z momentem naprawy urządzenia, czyli po październiku 2012r. nie podjęli żadnej współpracy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, co do zarobków jakie uzyskał w ciągu pierwszego miesiąca prowadzenia działalności gospodarczej sporną koparko ładowarką – od czerwca 2011r. aż do zdarzenia - a mianowicie, że była to równowartość ceny dobrego samochodu, bo nie znajduje to odzwierciedlenia w zeznaniu podatkowym za 2011r. Przychód podatnika wynosił 11.000 zł (k. 183/b). Powód, jak zeznał był vatowcem i za usługi o wartości przekraczającej 3.000 zł wystawiał faktury, lecz mimo wezwania (k. 168) nie przedłożył dokumentacji księgowej, która nie powinna być obszerna. Powód faktycznie pracował w ramach przedsiębiorstwa w okresie, który był ważny dowodowo z punktu widzenia możliwości ustalenia utraconych korzyści tylko przez 1,5 miesiąca w 2011r., 2,5 miesiąca w 2012r. i cały 2013r. Niełożenie dokumentacji należy oceniać w warunkach art. 233 § 2 kpc. W ten sposób powód uniemożliwił Sądowi zarówno weryfikację materiału dowodowego w oparciu o najbardziej miarodajny, weryfikowalny i wiarygodny materiał, a także spowodował, że nie było możliwości dopuszczenia w sprawie dowodu z opinii biegłego księgowego. Zadaniem biegłego nie może być poszukiwanie dokumentów i dowodów. Zasadą jest, że biegły powinien pracować na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, którego w tym przypadku nie było. Niewiarygodne są również zeznania powoda, że po naprawie koparko ładowarki osiągał zyski idące w dziesiątki tysięcy złotych w skali miesięcznej. Pozostaje to w oczywistej sprzeczności z zeznaniem podatkowym powoda za 2013r., gdzie nie wskazał żadnego przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej, a jedynie koszty uzyskania przychodów na kwotę 22.616 zł i w tej wysokości poniesioną stratę (k. 187).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód niniejszym pozwem dochodzi od pozwanego dalszego odszkodowania z tytułu uszkodzenia koparko ładowarki przez sprawcę ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego. Szkoda polegała na wybiciu dwóch szyb w koparko ładowarce powoda, stanowiącej jedyny sprzęt do wykonywania działalności gospodarczej. Ostatecznie pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie stanowiące równowartość kosztu wymiany wybitych szyb w autoryzowanym serwisie, chociaż wypłata odszkodowania przeciągała się w czasie, bo następowała w trzech częściach, z ostatnią kwotą wypłaconą ponad 2,5 roku po zdarzeniu (marzec 2014r.). Powód nie naprawił urządzenia bezpośrednio po zdarzeniu, które miało miejsce w połowie lipca 2011r., lecz dopiero w połowie października 2012r. W tym okresie nie wykorzystywał koparko ładowarki w swojej działalności gospodarczej. Dalsze odszkodowanie zamyka się w łącznej kwocie 189.728,37 zł, na którą składa się kwota 2.978,37 zł tytułem faktury wystawionej przez K. za przegląd koparko ładowarki powoda pod koniec października 2012r. oraz kwota 186.750 zł tytułem utraconych zysków wobec braku możliwości wykorzystywania urządzenia przez powoda.

Powód dochodząc dalszego odszkodowania z ubezpieczenia OC sprawcy obowiązany jest wykazać wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej sprawcy szkody, którą ponosi ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej. W sprawie pozwany co do zasady nie kwestionował własnej odpowiedzialności z tytułu szkody wyrządzonej przez D. M., ubezpieczoną od odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego. Zarzucał natomiast brak związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem wyrządzającym szkodę a szkodą objętą niniejszym procesem, niewykazanie wysokości szkody i wręcz absurdalne żądania powoda.

Powód zgodnie z art. 6 kc powinien w tym stanie faktycznym udowodnić, że dochodzone pozwem odszkodowanie jest normalnym (adekwatnym) następstwem zdarzenia, które miało miejsce w dniu 14 lipca 2011r. (art. 361 § 1 kc) i

obejmuje szkodę rozumianą jako strata - uszczerbek majątkowy lub utracone korzyści, które mógłby powód mógłby osiągnąć, gdyby zdarzenie nie miało miejsca (art. 361 § 2 kc).

W ocenie Sądu Okręgowego powód nie sprostął powyższemu obowiązkowi i nie wykazał żadnej z w/w przesłanek odpowiedzialności pozwanego. Przede wszystkim nie wyjaśnił dlaczego tak istotny sprzęt z punktu widzenia prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, przynoszący zyski za jeden miesiąc pracy stanowiące równowartość dobrego samochodu, o czym sam zeznał, nie został oddany do naprawy bezpośrednio po zdarzeniu. Oszacowany przez autoryzowany serwis koszt naprawy częściami oryginalnymi wynosił 7.750,29 zł (faktura k. 212), co powód mógł sfinansować już z zarobku pierwszego miesiąca działalności gospodarczej. Jeżeli zaś pieniądze te wydatkował na bieżąco to niewątpliwie mógł pozwolić sobie na kredytowanie nawet przez znajomych naprawy wobec przeciągającej się likwidacji szkody. Świadek S. W. zeznał, że gdyby wiedział, że powodowi są potrzebne pieniądze na naprawę to rozważyłby możliwość pożyczki. Skoro korzystanie z usług powoda było dla niego intratne, a działalność świadka była szeroka, bo dawał zarobić innym firmom nawet 500.000 zł, to zeznania w tym zakresie uznać należy za wiarygodne. Powód zaś w sposób zupełnie nieusprawiedliwiony okolicznościami zwlekał z naprawą pojazdu przez okres 15 miesięcy, co nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę, bez uwiarygodnienia przyczyn tego braku naprawy. Zgodzić się należy z pozwanym, że brak naprawy urządzenia przez tak długi okres rozpatrywać trzeba w kontekście obowiązków poszkodowanego, który swoim działaniem powinien zmierzać do zapobieżenia dalszej szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów. Stanowi o tym przepis art. 826 § 1 kc oraz art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. tj. z 2013r. poz. 392), które nakładają także na poszkodowanego tzw. „obowiązek ratowania” wyrażający się m.in. w dążeniu do zmniejszenia szkody. Powód w żadnym razie nie wykazał przyczyn dla których zwlekanie z naprawą było uzasadnione. Szkada polegająca na wybiciu 2 szyb w pojeździe stanowiła znikomą wartość w porównaniu z wartością uszkodzonego pojazdu oraz z zyskami jakie pojazd ten przynosił z uwagi na popyt na rynku usług, które można było przy jego użyciu wykonywać. Zeznania powoda, że nie naprawiał pojazdu zanim nie otrzymał odszkodowania nie są prawdziwe, bo zasadnicza część odszkodowania (łącznie 5.850,29 zł) została wypłacona w okresie od 12 lutego 2014r. do 31 marca 2014r. (k. 46 i 51), czyli również ponad 15 miesięcy od naprawy. Za niewyjaśnione uznać należy przyczyny, które usprawiedliwiłyby w sposób wiarygodny zwlekanie z naprawą, a następnie obciążanie sprawcy szkody (ubezpieczyciela) wynikłymi stąd konsekwencjami finansowymi dla powoda. Brak naprawy sprzętu można tłumaczyć więc co najmniej lekkomyślnością, jeżeli nie niedbalstwem powoda, co jest rodzajem zawinięcia w powiększeniu szkody.

Ponadto nie można uznać, że w jakimkolwiek związku ze szkodą pozostaje wykonanie czynności przeglądu pojazdu za kwotę 2.978,37 zł (faktura k. 54/b). Zasadą jest, że nawet normalnie eksploatowany pojazd powinien być poddany przeglądowi raz w roku, co jest niezależne od zdarzenia polegającego na wybiciu szyb. Naprawa po wymianie szyb nie wiąże się z koniecznością wykonywania przeglądu. Protokół naprawczy firmy (...) z dnia 19.10.2012r. (k. 57) zupełnie nie wyjaśnia związku czynności wymienionych w fakturze nr (...) i przeglądu z wymianą szyb, nie mówi jakie usterki usunięto podczas przeglądu, co uniemożliwia uznanie, że poniesienie przez powoda tego kosztu jest skutkiem zdarzenia z dnia 14.07.2011r.

Zgodzić się również należy z pozwanym, że powód nie wykazał wysokości szkody. Szkodą w rozumieniu art. 361 § 2 kc jest strata (pomniejszenie majątku, czyli pomniejszenie aktywów lub zwiększenie pasywów) albo pozbawienie korzyści, jakie poszkodowany mógłby uzyskać gdyby mu szkody nie wyrządzono. Straty powód nie wykazał, bo zapłata za przegląd, jak wyżej wyjaśniono, nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym. Co do utraconych korzyści podkreślić należy, że mają one zawsze charakter hipotetyczny ale szkoda musi być wykazana z tak dużym prawdopodobieństwem, aby uzasadniała w świetle doświadczenia życiowego przyjęcie, że utrata korzyści rzeczywiście nastąpiła (tak SN w wyroku z dnia 3.10.1979r. sygn. akt II CR 304/79). W tej sprawie nie ulega wątpliwości, że materiał dowodowy zaoferowany przez powoda w żadnym razie nie pozwala na przyjęcie, iż powód w sytuacji gdyby bez przeszkód korzystał z koparko ładowarki K. (...) -5 w okresie od zdarzenia do czasu naprawy osiągnąłby zysk wynoszący 186.750 zł. W ocenie Sądu Okręgowego wskazywane przez powoda umowy ze Spółką (...) czy też ze S. W. nie pozwalają na przyjęcie wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uzyskania przez powoda korzyści obliczonych

na użytek procesu. Uzyskaniu takich korzyści przeczy wprost zeznanie podatkowe powoda za 2013r., czas kiedy bez przeszkód mógł wykorzystywać koparko ładowarkę w swojej działalności, a działalność ta nie przyniosła mu żadnych przychodów.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy uznał, że powód nie udowodnił poniesienia szkody na skutek opisanego w pozwie zdarzenia ubezpieczeniowego, co dało podstawę do jego oddalenia na mocy art. 6 kc.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 490), a na zasądzoną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego wraz z opłatą skarbową.